

5. *Επιδήμιαι.* Non latuit miraculum, venientibus ab oriente Magis &c.
 6. *Επίρριπαι.* Nec poterat majus fingi miraculum, nec humano generi utilius. (*Amplificetur simili a Sole oriente, fenestram penetrante non ladente &c.*)
 7. CONCLUSIO. Gaudeamus ergo venisse, quem anxie expectarunt Patriarchæ &c.

PROGYMNASMA III. CHRIA.

1. ORDO. Frustra est rei narratio, nisi usum dictorum noveris addere.
 2. *Εὔρημον.* *Χρεία* quasi à *χράσμαι* utor, unde *Usus* vertit Quintilianus, quod varius sit ejus usus, vel quod sit *χρειώδης*.
 3. DEFINITIO. *Χρεία* ἐστὶν ἀπομνημόνευμα σύντομον εὐεχὺς ὅτι τὸ πρόσωπον ἀναφέρει. Chria est breve aliquid memoriale apponere relatum ad aliquam personam.
 4. Divisio in { *λογικὴν* sive verbalem in utili dicto explicando occupatam.
 { *πρακτικὴν* sive realem - - facto - - -
 { *μικτάν* sive mixtam, - - dicto & facto - -
 1. *Εγκώμιον* à laude auctoris vel sententia vel è communi fonte petendum, addito sive dicto s. facto s. utroque.
 2. *παράφρασις.* Expositio sive dicti s. facti s. utriusque.
 3. *αἰτιον* Causa, quæ sententia connexionem probat.
 4. *ἐναντίον* Contrarium, causæ quæ subjectum & prædicatum fere contrarium.
 5. *παράβολα*, Simile à divinis, meteoris &c. desumendum.
 6. *παράδειγμα* Exemplum sive sacrum s. profanum. [lela.
 7. *μαρτυρία παραδείων* Testimonium à sententia dicto paral-
Pauis: Quis, quid, cur, contra, simile, & paradigma, testes.
 8. *Ἐπίλογος* sive Conclusio lege communi tractanda.
 6. PRAXIS. 1. sententiæ sensus inveniatür e. g. *Ne cuius injitias dextrum.* i. e. societas non est incunda cum quovis. *En! paraphrasin!* 2. quare Cur? Ratio, quia non nisi bonorum societas prodest. *En! Causam.* 3. Causæ huic oppone contrarium: *Ma-*
lorum vero societas nocet. *En! Contrarium.* 4. Queratur vel in sententia vel paraphrasi metaphora, per modum *παράβολης*
 Rhe-

Circa III. Progymnasma VI. notanda sunt.

PARTES.